

[Forsvarsministeren.]

svenske Vaaben, som vi har, og som vi er tilfredse med, er købt under Besættelsen og under Modstandskampen, for at vi kunde være rede til, hvis Krigens Afslutning tog den Vending, selv at være med til at befri vort Land. Disse Indkøb blev foretaget paa den nuværende højtærede Statsministers Autoritet og Ansvar med Tilslutning af de fire gamle, store Partier. Det er de Vaaben, som vi dengang herettede vort Gesandtskab i Stockholm og vore Gesandter i Sverige til at indkøbe, og som nu er indført her til Landet. Og hvad de engelske Vaaben angaar, ligger Forholdet saaledes, at det er England, som ved at levere os Vaaben har sat os i Stand til at udruste de Soldater, der efter Aftale med de Allierede skulde overtage de Opgaver, som forelaa her i Landet, ligesom det vil være fra England, vi vil modtage de Vaaben, hvormed den Division, der skal sendes til Tyskland, skal udrustes. Der er ikke Tale om, at vi herefter vil have daarligere, uegnede Vaaben, eller at der skulde være foretaget noget Indkøb af nogen Art, som ikke er i enhver Henseende, teknisk og sagligt, forsvarligt, og Forsvarsministeriet vil naturligvis med Hensyn til de Indkøb, vi har foretaget, nøje paase, at de Vaaben, som den danske Hær herved bliver udrustet med til disse ganske bestemte Opgaver, som den har faaet dem overleveret til, er i enhver Henseende fuldt ud tilfredsstillende.

Men disse Udtalelser ligger jo ganske paa Linie med dem, jeg først omtalte. I Stedet for at søge at styrke og at underbygge og opmuntre det Arbejde, som udføres fra Forsvarets Side, søger man herigennem at mistænkeliggøre og undergrave det. Men lad mig til sidst fastslaa, at de faldne Udtalelser altsaa savner ethvert Grundlag, de er uden Forbindelse med Virkeligheden, de er — for at sige det paa Dansk, lige ud — usande.

Jeg vil hertil yderligere føje, at naar man har antydnet, baade paa den ene og den anden Maade, at der gennem de Foranstaltninger, som er blevet gennemført, og som alle altsaa har staaet bag ved, som hele Regeringen har staaet bag ved, og som Finansudvalget har billiget, skulde være foregrebet noget med Hensyn til den kommende Forsvarsordning, saa er det ikke rigtigt. Der er intet foregrebet. Jeg har hele Tiden i min Administration og i min Ledelse af Forsvarsministeriet følt det som en Pligt ikke at foretage nogen Handling, der paa nogen Maade kunde foregribe, at en kommende Rigsdag og den kommende

Regering stod fuldstændig frit med Hensyn til den Forsvarsordning, som til sin Tid skal gennemføres her i Landet. Det har jeg bl. a. ogsaa givet Udtryk for, dengang jeg sammen med andre inden for Regeringen afviste, at vi paa det nuværende Tidspunkt f. Eks. kunde skabe et Hjemmeværn, skønt der jo i vide Befolkningskredse er et stærkt Ønske herom. Jeg sagde netop dengang, at man maatte intet foregribe paa dette Omraade, man maatte staa frit, til Forsvarsordningen til sin Tid skulde fastlægges, og derfor afviste jeg Tanken.

Naar Forholdet er dette, er det ganske urimeligt, at man alligevel skal have skudt i Skoene, at man foretager noget urigtigt, alt sammen ud fra det samme Ønske om at kaste et Mistænkelighedens Skær over alt, hvad der foregaar paa dette Omraade. Det, der sker, er, at vi indkalder og uddanner Soldater til de Opgaver, som hele Rigsdagen og Regeringen er bekendt med og er enig i, og at vi har paabegyndt Uddannelsen af Befalingsmænd, en Uddannelse, som ikke kan udsættes i Aarevis, men som naturligvis maa finde Sted under de nuværende Forhold, saaledes at vi ogsaa har det fornødne Antal Befalingsmænd til at kommandere de Styrker, som skal ligge inde. Om Hæren har da alle Partier, ogsaa det radikale Parti, været fuldstændig enige, og det har blandt andet fundet Udtryk i, at det radikale Parti og alle andre Partier har givet Tilslutning til, at vi i England har købt to Fregatter, som skal anvendes til Skoleskib for Kadetelever og Mathelever, og at vi er i Færd med at købe en engelsk Krigsflyvemaskine, saa at Uddannelsen af vore Flyvere kan fortsættes, efter at den nu i Krigens og Besættelsens Aar har været afbrudt.

Der er altsaa ikke gaaet uden for Loven. Intet er foregrebet. Jeg vil tilføje, at de militære Styrker, der er inde for Øjeblikket, er meget ringe, og at de udrustningsmæssigt aldeles ikke svarer til, hvad en krigsmæssig Udrustning virkelig kræver. Det er først naar vi faar Vaabene fra England til den Division, det er Hensigten at sende til Tyskland, at vi vil have en lille Division paa 10 000 Mand udrustet med de Vaaben, Tiden kræver, og selv det tænkeligt mindste Vagtværn i gammeltdags Forstand vil være stærkere, større og bedre udrustet end de Styrker, vi har i Øjeblikket. Man kunde maaske snarere gøre en anden Betragtning gældende, at hvis det havde været muligt, hvad det ikke har, vilde det maaske have været lykkel-